

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
---	---

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
במה דברים אמורים - בדמים הניתנים על מזבח החיצון, אבל דמים הניתנים על המזבח הפנימי, כגון ארבעים ושלש של יום הכיפורים, ואחד עשר של פר כהן משיח, ואחד עשר של פר העלם דבר של ציבור - פיגול בין בראשונה ובין בשנייה ובין בשלישית, רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	מיתיבי: [רבי מאיר]								◊	◻	◻
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:								◊	◻	◻
פיגול בין בראשונה בין בשנייה בין בשלישית	קתני מיהא:								◊	◻	◻
ופליג	[רבי מאיר]								◊	◻	◻
הכא במאי עסקין - כגון שפיגל בשחיטה, דחד מתיר הוא.	רב יצחק בר אבין:								◊	◻	◻
אי הכי, מאי טעמא דרבנן?									◊	◻	◻
מאן חכמים? רבי אליעזר היא	רבא:								◊	◻	◻
הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, שהקריב מאחת מהן כזית בחוץ - חייב	דתנן: [ת"ק]								◊	◻	◻
פוטרי עד שיקרב את כולן	רבי אליעזר:								◊	◻	◻
ומודה רבי אליעזר בדמים	והאמר רבא:								◊	◻	◻
ממקום שפסק משם הוא מתחיל	דתנן, רבי אליעזר ור' שמעון:								◊	◻	◻
כגון שפיגל בראשונה ושתק בשנייה - וחזר ופיגל בשלישית, מה"ד אמרינן אי ס"ד על דעת ראשונה הוא, מיהדר פיגולי בשלישית למה לי, קמ"ל.	אלא אמר רבא:								◊	◻	◻
מידי שתק קתני?	מתקיף לה רב אשי:								◊	◻	◻
הכא במאי עסקין - כגון שפיגל בראשונה ובשנייה ובשלישית, מהו דתימא: אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מהדר פיגולי בכל חדא וחדא למה לי, קא משמע לן.	אלא אמר רב אשי:								◊	◻	◻
והא בין בין קתני									◊	◻	◻
קשיא.									◊	◻	◻
פיגול וחייבין עליו כרת.	אמר ר' רבי מאיר:								◊	◻	◻
מכדי כרת לא מייחייב עד שיקרבו כל מתיריו									◊	◻	◻
כהרצאת כשר כך הרצאת פסול, מה הרצאת כשר עד שיקרבו כל מתיריו, אף הרצאת פסול עד שיקרבו כל מתיריו	דאמר ר':								◊	◻	◻
והא כיון דחשיב ביה בפנים פסולה כמאן דלא אדי דמי, כי הדר מדי בהיכל, מיא בעלמא הוא דקא אדי?									◊	◻	◻
משכחת לה בארבעה פרים וכו' שעירים.	רבה:								◊	◻	◻
אפילו תימא בפר אחד ושעיר אחד, לפיגולו מרצה.	רבא:								◊	◻	◻
ארבעים ושלש.									◊	◻	◻
ארבעים ושבע	והא תניא:								◊	◻	◻
הא כמאן דאמר מערבין לקרנות, והא כמאן דאמר אין מערבין לקרנות.									◊	◻	◻
ארבעים ושמונה	והא תניא:								◊	◻	◻
הא כמאן דאמר שיריים מעכבין, הא כמאן דאמר אין שיריים מעכבין.									◊	◻	◻
במה דברים אמורים - בקמיצה, במתן כלי ובהילוך, אבל בא לו להקטרה, נתן את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה, או שנתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה - רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת.	מיתיבי: [רבי מאיר]								◊	◻	◻

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:			◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה	קתני מיהא:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
ופליג	[רבי מאיר]			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
אימא: כבר נתן את הלבונה במחשבה.				!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
חדא, דהיינו רישא ועוד, הא תניא ואחר כך				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
קשיא.				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
ואלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול: הקומץ, והקטרת, והלבונה, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, והדם, והנסכים הבאין בפני עצמן, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
אף הבאין עם הבהמה.	חכמים:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
לוג שמן של מצורע - ר' שמעון אומר: אין חייבין עליו משום פיגול	[רבי שמעון]			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
חייבין עליו משום פיגול, שדם האשם מתירו, וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול.	רבי מאיר:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
העולה - דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
עולת העוף - דמה מתיר את בשרה למזבח				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים.				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - דמן מתיר את אימוריהן ליקרב	[רבי מאיר]			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
כל שאינו על המזבח החיצון כשלמים - אין חייבין עליו משום פיגול.	רבי שמעון:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח - פקע פיגולו ממנו, אם אחרים מביא לידי פיגול, הוא עצמו לא כל שכן.	עולא:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
מאי קאמר?				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
הכי קאמר: אם אינו מתקבל, היאך מביא אחרים לידי פיגול.				!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
מאי קא משמע לן?				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
אי דאין חייבין עליו משום פיגול				!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
אלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול: הקומץ, והקטרת, והלבונה, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, והדם	תנינא:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
אלא דאם עלו לא ירדו				!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
הלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו - אם עלו לא ירדו	תנינא:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
ואלא דאם ירדו לא יעלו				!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
כשם שאם עלו לא ירדו, כך אם ירדו לא יעלו	הא נמי תנינא:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
לא צריכא שמשלה בהן האור.				!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
הא נמי אמרה עולא חדא זימנא				◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
לא שנו אלא שלא משלה בהן האור, אבל משלה בהן האור יעלו	דאמר עולא:			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:
מהו דתימא: הני מילי אבר דמחבר, אבל קומץ דמיפרת אימא לא, קמ"ל.				!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	מב:

מילרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חילקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הלכך, האי קומץ פיגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה ומשלה בו האור, מסיקנא ליה לכוליה לכתחלה.	רב אחאי:									◊	מג:
הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח - פקע איסור מהן.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן:									◊	מג:
מרי דיכי, וכי מזבח מקוה טהרה?	רב חסדא:								⚡	◊	מג:
שמשלה בהן האור.	רבי זירא:								!	◊	מג:
(ויקרא ז) וטומאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו, יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו ואם איתא, הרי טומאה פורחת ממנו על ידי האור	מתיב ר' יצחק בר ביסנא, אחרים אומרים:								⚡	◊	מג:
על ידי מקוה קאמרינן.	רבא:								!	◊	מג:
מידי מקוה כתיב?									⚡		מג:
בבשר שלמים עסקינן, דלא חזי להקרבה.	אלא אמר רב פפא:								!	◊	מג:
וטומאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו כשהוא שלם, יצא בשר דבר שאין טומאה פורחת כשהוא שלם אלא כשהוא חסר.	רבינא:								!	◊	מג:
וטומאתו עליו - בטומאת הגוף הכתוב מדבר	גופא:									◊	מג: <
אתה אומר: בטומאת הגוף, או אינו אלא בטומאת בשר?									⚡		מג:
נאמר כאן טומאתו ונאמר להלן עוד טומאתו בו, מה להלן בטומאת הגוף הכתוב מדבר, אף כאן בטומאת הגוף הכתוב מדבר									!	◊	מג:
הואיל ונאמרו קדשים בלשון רבים ונאמרה טומאה בלשון יחיד, בטומאת הגוף הכתוב מדבר	רבי יוסי:								!	◊	מג:
ואכל - בטומאת הגוף הכתוב מדבר	רבי:								!	◊	מג:
וטומאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו, יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו.	אחרים:								!	◊	מג:
ואכל - בטומאת הגוף הכתוב מדבר.	אמר מר, רבי:									◊	מג: <
מאי משמע?									⚡		מג:
כל קרא דלא מפרש ליה רב יצחק בר אבודימי וכל מתניתא דלא מפרשא לה רב זעירי לא מפרשא	רבא:								!	◊	מג:
הואיל ופתח הכתוב בלשון נקבה וסיים בלשון נקבה וזכר באמצע, בטומאת הגוף הכתוב מדבר.	הכי אמר ר' יצחק בר אבודימי:								!	◊	מג:
מתניתא										■	מג:
אם נאמרו קלות, למה נאמרו חמורות? ואם נאמר חמורות, למה נאמר קלות? אם נאמר קלות ולא חמורות, הייתי אומר: על הקלות בלאו ועל החמורות במיתה, לכך נאמר חמורות ואם נאמר חמורות ולא נאמרו קלות, הייתי אומר: על החמורות יהא חייב ועל הקלות יהא פטור, לכך נאמר קלות	דתנאי:									◊	מג:
מאי קלות ומאי חמורות?									^		מג:
אילימא קלות - מעשר, חמורות - תרומה									!	◊	מג:
הייתי אומר במיתה, השתא נמי הא במיתה									⚡		מג:
ותו, ואי לא נאמר הייתי אומר במיתה? דיו לבא מן הדין להיות כנדון									⚡		מג:
אלא קלות - טומאת שרץ, חמורות - טומאת מת									!	◊	מג:
ובמאי?									^	◊	מג:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת פסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי בתרומה												!
אידי ואידי הוא במיתה												!
ותו, לכך נאמרו חמורות דבלאו הא במיתה היא												!
ואי באכילת מעשר												!
אם לא נאמרו חמורות הייתי אומר על החמורות במיתה? הא מטומאת שרץ קאתיא, ודיו לבא מן הדין להיות כנדון												!
קלות - טומאת שרץ, חמורות - טומאת מת, והכי קאמר: אילו נאמר טומאת שרץ ונאמר מעשר ותרומה ולא נאמרה טומאת מת, הייתי אומר: קלות על הקלות בלאו ועל החמורות במיתה, ומדקלות על החמורות במיתה, חמורות נמי על הקלות במיתה, לכך נאמרו חמורות.	זעירי:											!
כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול.												!
או אינו מביא אלא כיוצא בשלמים, מה שלמים מיוחדים נאכלין לשני ימים ולילה אחד, אף כל נאכל לשני ימים ולילה אחד, נאכל ליום ולילה מניין? תלמוד לומר: מבשר, כל ששירין נאכלין.	תנו רבנן:											!
עולה שאין שיריה נאכלין מניין? תלמוד לומר: זבח.												!
מנין לרבות העופות והמנחות עד שאני מרבה לוג שמן של מצורע? תלמוד לומר: (ויקרא כב) אשר הם מקדישים לי ואתי נותר - חילול חילול מטומאה, ואתי פיגול - עון עון מנותר.												!
ומאחר שסופו לרבות כל דבר, למה נאמר שלמים מעתה?												!
לומר לך: מה שלמים מיוחדים שיש להן מתירין בין לאדם בין למזבח, אף כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליהן משום פיגול:												!
העולה - דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים עולת העוף - דמה מתיר את בשרה למזבח חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים												!
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - דמם מתיר את אימוריהן ליקרב.												!
ומוציא אני את הקומץ ואת הלבונה והקטרת, ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים והדם.												!
מה שלמים מיוחדין שיש בו על מזבח החיצון וחייבין עליו, אף כל שישנן על מזבח החיצון חייבין עליו משום פיגול, יצאו פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, הואיל שאין על מזבח החיצון כשלמים - אין חייבין עליו משום פיגול.	רבי שמעון:											!
כיוצא בשלמים.	אמר ר:											!
מאי ניהו?												!
בכור, דנאכל לשני ימים ולילה אחד.												!
במאי אתי?												!
אי במה מצינו												!
איכא למיפרך: מה לשלמים - שהן טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק												!
אלא מאם האכל יאכל												!
הני תרי כללי דסמיכי אהדידי נינהו												!
כל מקום שאתה מוצא שני כללות הסמוכים זה לזה, הטל פרט ביניהם ודונם בכלל ופרט.	רבא, כדאמרי במערבא:											!
עד שאני מרבה לוג שמן של מצורע.												!
הא מני?												!
רבי מאיר היא												!

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]					!					מד.
ומציא אני מנחת נסכים והדם	אימא סיפא:					ז					מד.
אתאן לרבנן						ז					מד.
נסכי בהמה חייבין עליהן משום פיגול, מפני שדם הזבח מתירן ליקרב, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]					ז					מד.
והלא אדם מביא את זבחיו היום ונסכין מיכן עד עשרה ימים	אמרו לו: [רבנן]				ז	ז					מד.
אף אני לא אמרתי אלא בבאין עם הזבח	אמר להן: [רבי מאיר]					ז					מד.
הא מני? רבי היא	רב יוסף:					!					מד.
לוג שמן של מצורע מתנותיו שרו ליה	דאמר: [רבי]					!					מד.
ומדמתנותיו שרו ליה, מתנותיו מפגלי ליה						!					מד.
לוג שמן של מצורע מועלין בו עד שיזרוק הדם, נזרק הדם - לא נהנין ולא מועלין	דתניא: [רבנן]					!					מד.
מועלין עד שיתן מתנותיו	רבי:					!					מד.
שאסור באכילה עד שיתן מתן שבע ומתן בהונות.	ושוין:					!					מד.
אמרו קמיה דרבי ירמיה						○					מד.
גברא רבא כרב יוסף לימא כי הא מילתא הרי לוג הבא בפני עצמו, דלכ"ע מתנותיו שרו ליה ולא מפגלין ליה	אמר: [רבי ירמיה]					ז					מד.
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, מפני שדם מתירו לבהונות, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]					ז					מד:
והלא אדם מביא אשמו עכשיו, ולוג מיכן ועד עשרה ימים	אמרו לו ר"מ:					ז	ז				מד:
אף אני לא אמרתי אלא בבא עם האשם	אמר להן: [רבי מאיר]					ז					מד:
לעולם ר"מ היא, וסמי מיכן נסכים.	אלא א"ר ירמיה:					!					מד:
לעולם לא תסמי, ותנא לוג הבא עם האשם, והוא הדין לנסכים הבאין עם הזבח, והדר תנא נסכים הבאין בפני עצמן, והוא הדין ללוג הבא לפני עצמו.	אביי:					!					מד:
חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים.											מד:
מנא הני מילי?						^					מד:
(במדבר יח) כל קרבנם - לרבות לוג שמן של מצורע סלקא דעתך אמינא: מן האש כתב רחמנא, והאי לאו מותר מן האש הוא, קמ"ל.	דתני לוי:					!					מד:
(במדבר יח) לכל מנחתם - לרבות מנחת עומר ומנחת הקנאות סלקא דעתך אמינא: (שמות כט) ואכלו אותם אשכר כפר בהם, ומנחת העומר להתיר אתיא, ומנחת קנאות לברר עון קאתיא, קמ"ל.						!					מד:
ולכל חטאתם - לרבות חטאת העוף, סלקא דעתך אמינא נבילה היא.						!					מד:
לכל אשםם - לרבות אשם נזיר ואשם מצורע, סלקא דעתך אמינא להכשיר קאתו, קמ"ל.						!					מד:
אשם מצורע בהדיא כתיב ביה						ז	!				מד:
אלא, לרבות אשם נזיר כאשם מצורע.						!					מד:
אשר ישיבו - זה גול הגר. שלך הוא - שלך יהיה, אפילו לקדש בו את האשה.						!					מד:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה story- מעשה מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	--

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
פיגל בדבר הנעשה בחוץ - פיגל, בדבר הנעשה בפנים - לא פיגל כיצד? היה עומד בחוץ, ואמר הריני שוחט להזות מדמו למחר - לא פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים. היה עומד בפנים, ואמר הריני מזה על מנת להקטיר אימורים ולשפוך שירים למחר - לא פיגל, שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ. היה עומד בחוץ, ואמר הריני שוחט לשפוך שירים למחר או להקטיר אימורים למחר - פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ.	תניא, ר' אלעזר אומר משום רבי יוסי הגלילי:													מד:
מאי קרא? (ויקרא ד) כאשר יורם משור זבח השלמים. וכי מה למדנו משור זבח השלמים מעתה? אלא מקיש פר כהן משיח לשור זבח השלמים, מה שור זבח השלמים עד שיהו מעשיו ומחשבותיו על מזבח החיצון, אף פר כהן משיח - עד שיהו מחשבותיו ומעשיו על המזבח החיצון.	רבי יהושע בן לוי:													מד:
הלכה כרבי אלעזר שאמר משום רבי יוסי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:													מד:
הלכתא למשיחא?	רב יוסף:													מה:
אלא מעתה, כל שחטית קדשים לא לתני, הלכתא למשיחא הוא אלא דרוש וקבל שכר, ה"נ דרוש וקבל שכר	א"ל אביי:													מה:
הכי קאמינא לך: הלכתא למה לי.	[רב יוסף]													מה:
הלכה קאמינא.	לישנא אחרינא, א"ל: [רב יוסף]													מה:
קדשי עובדי כוכבים - אין חייבין עליהם משום פיגול, נותר וטמא, והשוחטין בחוץ - פטור, דברי רבי שמעון	[רבי שמעון]													מה:
רבי יוסי מחייב.	[רבי יוסי]													מה:
קדשי עובדי כוכבים - לא נהנין ולא מועלין, ואין חייבין עליהן משום פיגול, נותר וטמא, ואין עושין תמורה, ואין מביאין נסכים, - אבל קרבנן טעון נסכים, דברי רבי שמעון	ת"ר: [רבי שמעון]													מה:
רואה אני בכולן להחמיר, שנאמר בהן לה'.	רבי יוסי:													מה:
בד"א - בקדשי מזבח, אבל בקדשי בדק הבית - מועלין בהן.	[רבי שמעון]													מה:
לא נהנין ולא מועלין.														מה:
לא נהנין - מדרבנן, ולא מועלין - דגמיר מעילה חט חט מתרומה, ובתרומה כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.														מה:
ואין חייבין עליו משום פיגול, נותר וטמא.														מה:
מ"ט?														מה:
דאיתי פיגול עון עון מנותר, ואיתי נותר חילול חילול מטומאה, ובטומאה כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.														מה:
ואין עושין תמורה.														מה:
מאי טעמא?														מה:
דאיתקש תמורה למעשר בהמה, ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן, ובמעשר דגן כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.														מה:
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?														מה:
מעשר דגן חולין הוא.														מה:
הניחא למאן דאמר: בתר מלמד אזלינן, אלא למ"ד: בתר למד אזלינן, מאי איכא למימר?														מה:
אלא מעשר בהמה חובה שאין קבוע לה זמן הוא, וחובה שאין לה זמן קבוע - ישראל מייתו, עובדי כוכבים לא מייתו.														מה:
ואין מביאין נסכים.														מה:
(במדבר טו) אזרה - אזרה מביא נסכים, ואין העובד כוכבים מביא נסכים, יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים? ת"ל: ככה.	תנו רבנן:													מה:
רואה אני בכולן להחמיר	רבי יוסי:													מה:

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בד"א - בקדשי מזבח כו'.	[רבי שמעון]										מה.
מ"ט?											מה.
כי גמרה מעילה חט חט מתרומה, דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף, אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים - לא.	קסבר: [רבי שמעון]										מה.
דס שנטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה, בד"א - ביחיד אבל בציבור - בין בשוגג בין במזיד הורצה, ובעובדי כוכבי' - בין בשוגג ובין במזיד לא הורצה.	ת"ר:										מה.
כמאן? דלא כרבי יוסי, דאי רבי יוסי	אמרו רבנן קמיה דרב פפא:										מה:
בכולן אני רואה להחמיר	האמר: [רבי יוסי]										מה:
אפי' תימא רבי יוסי, שאני התם, דאמר קרא: להם - ולא לעובדי כוכבים	אמר להו רב פפא:										מה:
אלא מעתה, (ויקרא כב) אשר הם מקדישים, ה"נ הם - ולא עובדי כוכבים	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:										מה:
אמר קרא: (שמות כח) לרצון להם, ועובדי כוכבים לאו בני הרצאה נינהו.	אלא אמר רב אשי:										מה:
דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול - חייבין עליהם משום נותר ומשום טמא, חוץ מן הדם	[רבנן]										מה:
ר' שמעון מחייב בדבר שדרכן לאכול אבל העצים והלבונה והקטורת - אין חייבין עליו משום טומאה.	[רבי שמעון]										מה:
יכול לא יהו חייבין משום טומאה אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח? ודין הוא: ומה פיגול שהוא בקביעה ובידיעה אחת ולא הותר מכללו - אין חייבין עליו אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח, טומאה שהיא בעולה ויורד ובשתי ידיעות והותרה מכללה - אינו דין שאינו חייב אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח ת"ל: (ויקרא כב) אשר הם מקדישים לי, יכול מיד? ת"ל: (ויקרא כב) יקרב	ת"ר:										מה:
וכי יש נוגע שהוא חייב? אלא מה ת"ל, יקרב? בהוכשר בשר ליקרב הכתוב מדבר, הא כיצד? יש לו מתירין - משיקרב מתירין, אין לו מתירין - משיקדש בכלי.	רבי אלעזר:										מה:
אשכתן טומאה, נותר מנול?											מה:
אתי חילול חילול מטומאה.											מה:
ולילף עון עון מפיגול											מה:
מסתברא מטומאה הוי ליה למילף, שכן גז"ל סימן.											מה:
אדרבה, מפיגול הוה ליה למילף, שכן נותר ציץ טהור בזמן קרב, והני נפישן											מה:
אלא מדתני לוי											מה:
מנין שאף בפסול זמן הכתוב מדבר? ת"ל: (ויקרא כב) ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי - בשני חילולין הכתוב מדבר, אחד פסול נותר, ואחד פסול טומאה.	דתני לוי:										מה:
חוץ מן הדם כו'.											מה:
מנא הני מילי?											מה:
אמר קרא: (ויקרא יז) ואני נתתיו לכם, שלכם יהא.	עולא:										מה:
אמר קרא: (ויקרא יז) לכפר, לכפרה נתתיו ולא למעילה.	דבי רבי ישמעאל תנא:										מה:
אמר קרא: (ויקרא יז) הוא, הוא לפני כפרה כלאחר כפרה, מה אחר כפרה אין בו מעילה, אף לפני כפרה אין בו מעילה.	רבי יוחנן:										מה:
אימא: לאחר כפרה כלפני כפרה, מה לפני כפרה יש בו מעילה, אף לאחר כפרה יש בו מעילה											מה:
אין לך דבר שנעשית מצותו ומועילין בו.											מה:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	--

Talmud Navigator												
זבחים-בית שמאי		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא		מאן דאמר										
ולא? והרי תרומת הדשן									ז			◇
משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין.									!			◇
(ויקרא טז) והניחם שם - מלמד שטעונין גניזה	הניחא לרבנן דאמרי:								ז			
מותרות הן לכהן הדיוט ובלבד שלא ישתמש בהן ליה"כ אחר	אלא לרבי דוסא דאמר:								ז			◇
מאי איכא למימר?									ז			
משום דהוי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.									!			◇
הניחא למאן דאמר אין מלמדין, אלא למאן דאמר מלמדין, מאי איכא למימר?									ז			◇
תרי מיעוטי כתיבי, הכא כתיב: (דברים כא) הערופה, והתם כתיב (ויקרא ו) ושמו.									!			◇
ותלתא קראי בדם למה לי?											ז	◇
חד למעוטי מנותר וחד למעוטי מטומאה וחד למעוט ממעילה, אבל פיגול לא צריך קרא									!			◇
כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול	דתנן:								!			
ודם גופיה מתיר הוא.									!			
שלשה כריתות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לדברים שאינן נאכלין.	רבי יוחנן:											◇
דברים שאין נאכלין אין חייבין עליהם משום טומאה	ולרבי שמעון דאמר:										ז	◇
לאיתויי מאי?											ז	
לאיתויי חטאות הפנימיות, ס"ד אמינא, הואיל ואמר רבי שמעון:									!			◇
כל שאינו על מזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול	[רבי שמעון]								!			◇
משום טומאה נמי לא ליחייב, קמ"ל.									!			◇
נומי ר' שמעון את שדרכו לאכול כו'.												■
מחלוקת בטומאת בשר, אבל בטומאת הגוף - דברי הכל אינו לוקה	איתמר: רבי יוחנן וריש לקיש, רבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוזא וחד מהאי זוזא:											◇
כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו. מאי טעמא? כיון דקרינא ביה (ויקרא ז) והבשר אשר יגע בכל טמא, קרינן ביה (ויקרא ז) וטומאתו עליו.	וחד:											◇
רב טביומי מתני הכי.												■
מחלוקת בטומאת הגוף, אבל בטומאת בשר - דברי הכל לוקה	רב כהנא מתני הכי, חד מהאי זוזא וחד מהאי זוזא אסיפא:											◇
כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו.	וחד:											◇
מסתברא כמ"ד כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו, מאי טעמא? כיון דלא קרינא ביה וטומאתו עליו ונכרתה, לא קרינן ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל.	רבא:											■
והבשר - לרבות עצים ולבונה	והאמר מר:										ז	
לפוסלה בעלמא.									!			

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה מקרא- key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	--

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
לשם ששה דברים הזבח נזבח: לשם זבח, לשם זבח, לשם השם, לשם אשים, לשם ריח, לשם ניחוח, והחטאת והאשם - לשם חטא.														מז:
אף מי שלא היה בלבו לשם אחד מכל אלו - כשר, שהוא תנאי בית דין, שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד.	רבי יוסי:													מז:
עולה - לשם עולה, לאפוקי לשם שלמים דלא	רב יהודה אמר רב:													מז:
אשים - לשם אשים, לאפוקי כבבא דלא														מז:
ריח - לשם ריח, לאפוקי אברים שצלאן והעלן דלא														מז:
אברים שצלאן והעלן - אין בהן משום ריח ניחוח	דאמר רב יהודה אמר רב:													מז:
לשם הנחת רוח לה', לשם מי שאמר והיה העולם.														מז:
חטאת ששחטה לשם עולה - פסולה, לשם חולין - כשרה.	רב יהודה אמר רב:													מז:
מ"ט דרב (ויקרא כב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל, קדשים מחללין קדשים, ואין חולין מחללין קדשים.	רבי אלעזר:													מז:
אף מי שלא היה בלבו לשם אחד מכל אלו - כשר, שהוא תנאי ב"ד	מתיב רבה, אמר רבי יוסי:													מז:
טעמא שלא היה בלבו כלל, הא היה בלבו לשם חולין - פסול														מז:
דלמא, לא היה כלל - כשר ומרצה, הא היה בלבו לשם חולין - כשר ואינו מרצה	א"ל אביי:													מז:
חטאת ששחטה לשם חולין - כשרה, משום חולין - פסולה	א"ר אלעאי:													מז:
מנין למתעסק בקדשים שהוא פסול?	כדבעא מיניה שמואל מרב הונא:													מז:
שנאמר: (ויקרא א) ושחט את בן הבקר לפני ה', עד שתהא שחיטה לשם בן בקר.	[רב הונא]													מז:
זו בדינו היא, לעכב מנין?	א"ל: [שמואל]													מז:
(ויקרא יט) לרצונכם תזבחוהו - לדעתכם זבחו. שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד.	א"ל: [רב הונא]													מז:
מתני' דלא כי האי תנא														מז:
שמעתי שהבעלים מפגלין.	דתניא, א"ר אלעזר ברבי יוסי:													מז:
מ"ט דרבי אלעזר ברבי יוסי? דאמר קרא: והקריב המקריב.	רבא:													מז:
רבי אלעזר ברבי יוסי ורבי אליעזר ור"ש בן אלעזר, כולהו סבירא להו: זה מחשבה וזה עובד הוא מחשבה.	אביי:													מז:
רבי אלעזר ברבי יוסי														מז:
הא דאמרן.														מז:
רבי אליעזר														מז:
השוחט לעובד כוכבים - שחיטתו כשרה	דתנן: [ת"ק]													מז:
פוסל.	רבי אליעזר:													מז:
ר"ש בן אלעזר														מז:
כל שאין כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו, הוכשר לזה והצניעו ובא אחר והוציאו - נתחייב זה במחשבה של זה.	דתנן, כלל אמר רבי שמעון בן אלעזר:													מז:
תרוייהו אית להו דרבי אלעזר ברבי יוסי, השתא בחוץ אמרינן, בפנים מיבעיא?														מז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
רבי אלעזר ברבי יוסי לית להו דתרווייהו, דלמא בפנים הוא דאמרינן, בחוץ לא אמרינן.									■	◊	מז.
ר"ש בן אלעזר אית ליה דר' אליעזר, השתא בשבת אמרינן, בעבודת כוכבים מיבעיא?									■	◊	מז.
רבי אליעזר לית ליה דרבי שמעון בן אלעזר, דלמא בעבודת כוכבים הוא דאמרת כעין בפנים, אבל שבת - מלאכת מחשבת אסרה תורה.									■	◊	מז.
הדרן עלך בית שמאי										◊	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													מ
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	
איזהו מקומן של זבחים? קדשי קדשים שחיתתו בצפון. פר ושעיר של יום הכיפורים - שחיתתו בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן לא עכב.															מז.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - שחיתתו בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזיה על הפרוכת ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן לא עיכב. אלו ואלו נשרפין אבית הדשן.															מז.
וניתני נמי: וקיבול דמן בכלי שרת בצפון															מז:
כיון דאיכא אשם מצורע דקיבול דמו ביד הוא, שייריה.															מז:
ולא? והא קתני לה לקמן:															מז:
אשם נזיר ואשם מצורע - שחיתתו בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון	[תנן]														מז:
מעיקרא סבר: קיבול דמו ביד הוא, שייריה, וכיון דלא סגי ליה אלא בכלי הדר תנייה															מז:
(ויקרא יד) ולקח - יכול בכלי? ת"ל: ונתן, מה נתינה בעצמו של כהן, אף לקיחה בעצמו של כהן יכול אף למזבח כן? ת"ל: (ויקרא יד) כי כחטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה כלי, אף אשם טעון כלי נמצאת אתה אומר: אשם מצורע שני כהנים מקבלין את דמו, אחד ביד ואחד בכלי, זה שקיבלו בכלי בא לו אצל מזבח, וזה שקיבלו ביד בא לו אצל מצורע.	דתניא:														מז:
פר ושעיר של יום הכיפורים כו'.															מז:
מכדי צפון בעולה כתיב, ניתני עולה ברישא															מז:
חטאת אידי דאתי מדרשא חביבא ליה.															מז:
וניתני חטאות החיצונות															מז:
אידי דנכנס דמן לפני ולפנים חביבא ליה.															מז:
וצפונה בעולה היכא כתיבא?															מז:
(ויקרא א) ושחט אותו על ירך המזבח צפונה.															מז:
אשכחן בן צאן, בן בקר מנא לן?															מז:
אמר קרא: ואם מן הצאן, וי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון.															מז:
הנחיא למ"ד מלמדין, אלא למ"ד אין מלמדין, מאי איכא למימר?															מז:
(ויקרא ה) ואם נפש וגו' - לחייב על ספק מעילות אשם תלוי, דברי רבי עקיבא	דתניא: [רבי עקיבא]														מז:
פוטרין	חכמים:														מז:
מאי לאו בהא קא מיפלגי:															מז:
למידין	מר סבר: [רבי עקיבא]														מז:
אין למידין	ומר סבר: [חכמים]														מז:
דכולי עלמא - למידין, והיינו טעמא דרבנן, נאמר כאן מצות ונאמר בחטאת חלב מצות, מה להלן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	רב פפא:														מז:
ורבי עקיבא?															מז:
מה להלן בקבועה, אף כאן בקבועה, לאפוקי חטאת דטומאת מקדש וקדשיו דעולה ויורד הוא.	[רבי עקיבא]														מז:
ורבנן?															מז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													מח.
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	
אין גזירה שוה למחצה.	[חכמים]	!													מח.
לימא בהא קא מיפלגי:		!													מח.
יש גזירה שוה למחצה	דמר סבר: [רבי עקיבא]	!	■	◆											מח.
אין גזירה שוה למחצה	ומר סבר: [חכמים]	!	■	◆											מח.
דכ"ע אין גזירה שוה למחצה, והיינו טעמא דר"ע דכתיב ואם נפש, וי"ו מוסיף על ענין ראשון.		!													מח.
ורבנן נמי הכתיב: ואם נפש לימא בהא קמיפלגי:		!													מח.
היקש עדיף	דמר סבר: [רבי עקיבא]	!	■	◆											מח.
גזירה שוה עדיף	ומר סבר: [חכמים]	!	■	◆											מח.
לא, דכ"ע דהיקש עדיף, ואמרי לך רבנן: תחתון הוא דגמר מעליון לאשם בכסף שקלים, שלא תאמר: לא יהא ספיקו חמור מודאו, מה ודאו חטאת בת דנקא, אף ספיקו אשם בר דנקא.		!													מח.
ורבי עקיבא הא סברא מנא ליה?		!													מח.
נפקא ליה (ויקרא ו) מזאת תורת האשם, תורה אחת לכל האשמות.	[רבי עקיבא]	!													מח.
תינח מאן דאית ליה תורת, מאן דלית ליה תורת מהיכא גמר?		!													מח.
גמר (ויקרא ה) בערכך בערכך.		!													מח.
תינח היכא דכתיב בערכך, אשם שפחה חרופה דלא כתיב ביה בערכך, מאי איכא למימר?		!													מח.
גמר באיל באיל.		!													מח.
חטאת מנא לן דבעיא צפון?													▲	◆	מח.
דכתיב: (ויקרא ד) ושחט את החטאת במקום העולה.													!	◆	מח.
אשכחן שחיטה, קבלה מנא לן?													▲		מח.
דכתיב: (ויקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת.													!	◆	מח.
מקבל עצמו מנא לן?													▲	◆	מח.
אמר קרא ולקח, לו קח.													!	◆	מח.
אשכחן למצוה, לעכב מנין?													▲	◆	מח.
קרא אחרינא כתיב: (ויקרא ד) ושחט אותו במקום אשר ישחט את העולה													!	◆	מח.
היכן עולה נשחטה? בצפון אף זה בצפון וכי מכאן אתה למד? והלא כבר נאמר: (ויקרא ו) במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת הא למה יצא? לקבוע לו מקום, שאם לא שחטה בצפון - פסול. אתה אומר לכך יצא, או אינו אלא שזה טעון צפון ואין אחר טעון צפון? תלמוד לומר: ושחט את החטאת במקום העולה, זה בנה אב לכל חטאות שיהיו טעונות צפון.	ותניא:												!	■	מח.
אשכחן שעיר נשיא בין למצוה בין לעכב, שאר חטאות נמי אשכחן למצוה, לעכב מנא לן?													▲	◆	מח:
דכתיב בכשבה וכתוב בשעירה.													!	◆	מח:
אלא אותו למה לי?													!	◆	מח:
מיבעי ליה לכדתניא:													!	◆	מח:

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
אותו בצפון ואין שער נחשון בצפון	[תניא]									!	■	מח:
(ויקרא ד) וסמך ידו על ראש השעיר - לרבות שער נחשון לסמיכה, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	⚡									!	מח:
לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה	רבי שמעון:	⚡									!	מח:
ס"ד אמינא הואיל ואיתרבו לסמיכה איתרבו נמי לצפון קא משמע לן.										!		מח:
הנחת לר' יהודה, לר"ש מאי איכא למימר?	מתקיף לה רבינא:	⚡										מח:
ולר' יהודה מי נחא? למאי דאיתרבי איתרבי, ומאי דלא איתרבי לא איתרבי?	מר זוטרא בריה דרב טבי לרבינא:	⚡										מח:
וכי תימא, אי לא מעטיה קרא הוה אמינא תיתי בבנין אב										!		מח:
אם כן, סמיכה גופה תיתי מבנין אב אלא מדורות לא גמרי', ה"ג מדורות לא גמרינן		⚡										מח:
ואלא, אותו בצפון ואין שוחט בצפון.										!		מח:
שוחט מדרבי אחיא נפקא		⚡										מח:
(ויקרא א) ושחט אותו על ירך המזבח צפונה - מה תלמוד לומר? לפי שמצינו עומד בצפון ומקבל בצפון, ואם עמד בדרום וקיבל בצפון פסול, יכול אף זה כן? ת"ל: אותו, אותו בצפון ואין השוחט בצפון	דתניא, ר' אחיא:	⚡										מח:
אלא, אותו בצפון ואין בן עוף בצפון										!		מח:
יכול יהא בן עוף טעון צפון? ודין הוא: ומה בן צאן שלא קבע לו כהן - קבע לו צפון, בן עוף שקבע לו כהן - אינו דין שיקבע לו צפון ת"ל: אותו.	דתניא:	⚡										מח:
מה לבן צאן שכן קבע לו כל:		⚡										מח:
אלא, אותו בצפון ואין פסח בצפון										!		מח:
יכול יהא פסח טעון צפון? ודין הוא: ומה עולה שכן לא קבע לו זמן לשחיטתו - קבע לו צפון, פסח שקבע לו זמן לשחיטתו - אינו דין שיקבע לו צפון ת"ל: אותו.	דתניא, ר' אליעזר בן יעקב:	⚡										מח:
מה לעולה שכן כליל		⚡										מח:
מחטאת.										!		מח:
מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות		⚡										מח:
מאשם.										!		מח:
מה לאשם שכן קדשי קדשים		⚡										מח:
מכולן נמי שכן קדשי קדשים		⚡										מח:
לעולם כדאמרן מעיקרא: אותו בצפון ואין שוחט בצפון, ודקשיא לך: מדרבי אחיא נפקא לן לאו למעוטי שוחט בצפון, אלא אין שוחט בצפון אבל מקבל בצפון.										!		מח:
מקבל מלקח ולקח נפקא		⚡										מח:
לקח ולקח לא משמע ליה.										!		מח:
אשכחן שחיטה בעולה למצוה, קבלה נמי למצוה אשכחן, שחיטה וקבלה לעכב מנלן?										^		מח:
ק"ו, ומה חטאת הבאה מכח עולה מעכבת, עולה שבאה חטאת מכח אינו דין שמעכבת.	רב אדא בר אהבה, ואיתימא רבה בר שילא:									!		מח:
מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות		⚡										מח:
כלום מצינו טפל חמור מן העיקר.	רבינא, הא קשיא ליה לרב אדא בר אהבה:	⚡										מח:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ולא? והרי מעשר דהוא נפדה, ואילו לקוח בכסף מעשר אינו נפדה	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:	◊									מח:
הלקוח בכסף מעשר שנטמא - יפדה	דתנן: [ת"ק]	◊	◊								מט.
יקבר	רבי יהודה:	◊	◊								מט.
התם לא אלימא קדושתיה למיתפס פדיוניה.		!									מט.
והרי תמורה, דאילו קדשים לא חיילי על בעל מום קבוע, ואילו איהי חיילא		◊									מט.
תמורה מכח קדשים קא אתיא, וקדשים מכח חולין קאתי.		!									מט.
הרי פסח, דהוא אינו טעון סמיכה וננופת חזה ושוק, ואילו מותר ידיה טעון סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק		◊									מט.
פסח בשאר ימות השנה שלמים הוא.		!									מט.
ואיבעית אימא, אמר קרא: העולה, במקומה תהא.				!							מט.